

Els anys de passar-s'ho bé han tingut premi

Llagostera. En l'any del seu debut a 2a A, Querol és un dels jugadors que més han crescut sobre camp

Querol celebra un gol indicant el número set amb les mans en homenatge al seu amic Pitarque Foto: J. SABATER.

L'assistència amb l'esquena –coneguda popularment com espaldinha– que va realitzar Querol dissabte passat contra el Lugo és l'exemple més clar que el de Reus passa per un gran moment de confiança. Malgrat assegura que va ser sense voler, està clar que una acció així, en un altre moment de la temporada no li surt. Davant dels gallecs, Querol també va marcar el seu tercer gol en el futbol professional i va confirmar que un dels futbolistes que més ha crescut aquest curs és ell: “Quan l'equip funciona, a nivell personal també és més fàcil que et surtin les coses. La dinàmica és positiva en tots els sentits i ho hem d'aprofitar”, comenta el jugador arribat a Llagostera aquest estiu procedent del Nàstic.

Malgrat al principi va generar certs dubtes a l'afició pel seu estil poc convencional però a còpia de treball i lluita sha convertit en un fix a la banda dreta.

El jugador del barriPocs futbolistes trobaríem a la 2a divisió A que fins el tram final de la seva etapa de formació hagin militat sempre a l'equip del seu barri. Aquest és el cas de Querol, que fins el tercer any de juvenil sempre havia vestit la samarreta de la Unió Astorga, club proper a la zona a on vivia Querol: “Jo el que volia era jugar a futbol amb els meus amics, i allà m'ho passava bé, per això no

marxava”, recorda el jugador d'aquella època.

Tot i militar en un club amb equips amb poca categoria –en l'actualitat, per exemple, la plantilla que juga a més nivell és el cadet de primera divisió–, el talent de Querol no va passar desapercebut pels dos grans equips del Camp de Tarragona: “El Nàstic i el Reus em venien a buscar cada estiu. Al final, quan ja tenia 18 anys vaig decidir provar d'anar al Reus”, comenta Querol, que en mig any va aconseguir salvar el juvenil reusenc de lliga nacional i guanyar-se un lloc al primer equip. Ni Betis, ni NàsticA Reus, Querol va començar a valorar seriosament dedicar-se a això del futbol, i la oportunitat li va arribar: “Quan fitxo pel Betis sí que veig molt de prop el futbol professional, i el Nàstic també era un equip per jugar a la 2a divisió A. Al final ho he aconseguit amb el Llagostera”.

Ara, amb 29 partits disputats a la segona categoria del futbol estatal, Querol té clar que l'esforç i la recompensa a tot el què ha fet li ha arribat, i del què es tracta és de mantenir-ho: “Quan arribes al futbol professional, no en vols marxar i crec que per això els jugadors del Llagostera correm tant. Som molts els que hi debutem i no volem baixar”, explica entre somriures un dels jugadors més en forma dels de la Costa Brava.

Publicat a:

-L'Esportiu. Comarques Gironines 02-04-2015 Pàgina 8

Font del document:

http://www.lesportiudecatalunya.cat/ne19/article/8-esports/52-futbol-catala/838613-els-anys-de-passar-sho-be-han-tingut-premi.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss